

отъ него, защото виждаме, че описва основаването на нашето училище въ Габрово твърде погръшно и много далечъ отъ истината; предполагаме следователно, че така погръшни сж и другитъ нѣща, които той казва, и затова Ви молимъ да ни кажете действително какво има: какъ е основано училището въ Копривщица, какъ се поддържа, колко ученици има, какво се преподава, какви успѣхи има и какви приходи. Сѫщо така и за пловдивскитъ и другитъ училища, защото Вие, като стоите близу до събитията, ги виждате каквите сж си. Ние не одобряваме просто словата, и да се приписва съвсемъ на друго лице туй, което принадлежи на трудящия се и на тогова, който показва интересъ; инъкъ се спира на клонността и ревността, когато виждатъ хората, че се отдава на други, което други сж направили, та става за въ бѫдеще лошъ примѣръ.¹⁾

Както Ви писахме вече, молимъ Ви да имате предъ видъ младежи доброравни, прилични, прилежни, ученолюбиви и толкова напреднали въ старо и новобългарски, колкото и въ гръцки, така че, като дойдатъ тукъ, да свършатъ за 2—3 години наукитъ си и да се връщатъ като учители въ България, като изплащатъ полека-лека, колкото за тѣхъ би се изразходвало — около 700 рубли годишно.

Дано да можемъ сполучи да основемъ и типография, та да стане успѣхътъ по-бръзъ. Архимандритъ Анатоли заминава най-напредъ за мънастирия, дето ще остане 4—5 недѣли, и отъ тамъ за Атина. Преблагодаренъ остана, като видѣ „Служба и житіе св. Йоана Рилскаго“ и поискъ да Ви помолимъ да изпратите въ мънастирия му на негово име единъ екземпляръ. Той опредѣля какъ да му се изпрати. Прочее, като Ви се случи сигуренъ случай (оказионъ), молимъ изпратете книгата, както и единъ екземпляръ тукъ до нась за г. Венелина, като ще опредѣлите да Ви заплатимъ цената и на двата екземпляра.

¹⁾ Въ предговора на „Христоитията“ Райно Поповичъ погръшно приписва всичката заслуга за основаването на Габровското училище на братя Мустакови въ Букурещъ, за което Априловъ най-нергично протестира и по-после въ „Денница“ (стр. 100, заб. 35), като казва, че въ последствие Р. Поповичъ съзналь грѣшката си, за което му и писалъ въ писмото си отъ 8 юлий 1840 г.